

blot behøver at sætte en kunstig Maksimalpris for at tvinge Priserne nedad, og jeg tvivler ikke om, at naar de socialdemokratiske Blade med saa stor Glæde har modtaget de sidste Tvangsbestemmelser, saa sker det ud af den Overbevisning, at de virkelig viser Vej til en Løsning af Kornspørgsmaalet. Men saa nemt gaar det ikke. Det eneste sikre Resultat er, at man opnaar at sætte de forskellige Interesser op imod hverandre, og det er ikke netop det, vi trænger til i disse Tider“. Saa siger han videre: „Og „Fyns Venstreblad“ formindsker ikke disse uheldige Følger ved en Artikel som den nævnte eller ved en Udtalelse som denne: „Paa dem (de fattige Arbejdere) tænker Hr. P. Th. Nielsen ikke. Der staar jo intet om dem i Grundloven og heller ikke i hans Hjerte“. Jeg føler mig ikke opfordret til at forsvare P. Th. Niensens politiske Gerninger; men jeg tilstaar, at jeg ikke paa Forhaand forkaster alt, hvad han har at sige, fordi han tilhører et andet politisk Parti. Og det forekommer mig, at Tiden ikke just opfordrer til, at vi nu forsøger en umulig Analyse af hverandres Hjerter, men at vi gør bedre i at bedømme hverandre efter vore Handlinger“.

Jeg har ønsket at oplæse disse Citater, fordi jeg synes, at det meget stærkt understreger, at det, vi har hævdet, har ogsaa Tilhængere i mange radikale Kredse, og jeg takker af mit fulde Hjerte Madsen-Mygdal for den Artikel, han her har skrevet, thi de Tanker, han her har fremsat, er ganske de samme Tanker, som vi fra vor Side i disse Dage har hævdet. Naar den ærede foregaende Taler ogsaa vilde henvise til andre Røster fra Landbruget, maa jeg maaske endvidere henvise til den Røst, der i Gaar lød fra de sjællandske Landmænd, idet de samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift i Gaar holdt et Møde, hvor samtlige Formænd vedtog en Henvendelse til Regeringen, hvori der siges: „Forsamlede til Møde tillader Formændene for samtlige Landboforeninger i Sjællands Stift sig at rette en ærbødig Henvendelse til Regeringen om at tage under Overvejelse, om Opretholdelsen af Maksimalprisen paa Brødkorn vil være heldig; om man ikke netop opnaar det modsatte af Hensigten derved, at Importen svækkes. Vi formener, at den eneste fremkommelige Vej vil være den, at Regeringen fortsætter det en Gang paabegyndte Opkøb af Brødkorn i Ind- og Udland. Det Statskassen herved paaførte

Tab vil saaledes blive fordelt paa alle Skatteydere“. Det er atter Udtryk for de samme Tanker, som vi har hævdet atter og atter i de sidste Dage. Jeg beder den høje Regering tænke paa dette. Jeg synes, det viser, at den Opfattelse, vi har gjort gældende, har Rod i store Dele af Landets Befolkning. Jeg føler mig overbevist om, at den deles af den langt overvejende Del af den danske Befolkning og har Rod ogsaa langt ned i de Radikales Rækker. Jeg er overbevist om, at den overvejende Del af de Radikale paa Landet er enige med os. Derom vidner ogsaa den Stilling, som det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) indtog i Gaar. Det ærede Medlem har en god Evne til at stikke Fingeren i Jorden og lugte, hvor han er. Han gav os fuldstændig Ret i vor Opfattelse, men han handlede, som han plejer, stik imod sin Opfattelse ved at ville stemme for Regeringens Dagsorden.

Nu er vi altsaa ved Dagsordenen, og jeg maa da selvfølgelig anbefale, at man stemmer for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, mit Parti ved mig har foreslaaet. Jeg vil endvidere sige, at den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), falder meget nøje sammen med vor, og den Motivering, det ærede Medlem gav for dette Forslag, falder ogsaa meget nær sammen med den Motivering, jeg paa Venstres Vegne har givet af vort Forslag. Men naar disse forskellige Paastande foreligger til Afstemning, er det en Selvfølge, at vi maa holde paa vor egen. Hvis imidlertid vort Forslag om Overgang til Dagsordenen skulde blive afstemt først og skulde blive forkastet, og derefter det Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har stillet, skulde komme til Afstemning, er det en Selvfølge, at vi vil kunne stemme for det. Hvis derimod det omvendte skulde blive Tilfældet, vil vi blive nødt til at stemme imod Højres Paastand paa Overgang til Dagsordenen, fordi, vi selvfølgelig maa, som jeg sagde før, holde paa vor egen. I øvrigt erkender jeg, at der ikke er stor Forskel paa de to Paastande. Naar man synes at mene, at der i vor ligger et politisk Moment fremfor i den, det ærede Medlem har foreslaaet, kan jeg ikke erkende det.

Det Forslag om Overgang til Dagsordenen, det ærede Medlem fra Lejre